

Ivar Nørgaard (S):

I de to første dage i sidste uge var der en konference i Lissabon for specialiserede udvalg, som det hedder. Det er de udvalg, der kalder sig markedsudvalg i de andre lande, og vi var også repræsenteret i Lissabon af vores markedsudvalg. Det er klart, at vi da netop havde lejlighed til at drøfte situationen. De spurgte meget bekymret, om det ville blive et ja eller et nej i Danmark, for de havde hørt, at det kunne risikere at blive et nej, og de spurgte, hvad vi så ville gøre. Jeg sagde til dem, at det i virkeligheden var dem, der skulle svare og ikke mig, for hvis vi sagde nej, ville det betyde, at de skulle reagere på en eller anden måde, for som mange her i salen også har sagt, betyder det formelt, at Traktaten falder væk.

Jeg fik ret forskellige svar fra to grupper af formænd for de forskellige udvalg. Den ene gruppe sagde, at det var frygteligt, hvis vi gjorde det, for så ville der blive så megen ballade hjemme hos dem, og man ville have, at der blev rejst nye krav, og så ville det ikke blive til noget. Den anden sagde, at man så ville forsøge at gøre det samme, som man har gjort med England, nemlig bede om at måtte få lov til at bruge Romtraktatens institutioner. Så sagde jeg, at hvis vi skulle sige ja til det, måtte vi vel være i en forhandlingssituation, og så nævnte jeg, hvad jeg også har gjort her i salen, at der var visse ting, vi var interesseret i, f.eks. grænsehåndler, sommerhusreglen, så selv om vi selvfølgelig ikke ville være uhøflige og hindre dem i at bruge institutionerne, ville vi altså have indrømmelser for at gøre det. Men begge grupper sagde enstemmigt, at det ville stille Danmark i et meget dårligt lys i deres parlament, fordi de opfattede det, som om man stak en kæp i hjulet på noget, som så mange i hvert land gerne ville have gennemført, og derfor håbede de inderligt, at det blev et ja.

Jeg ser altså to muligheder: enten bliver der så megen larm i landene, at de står fast, og det bliver et tilbageskridt for EF, fordi man ikke bare, som fru Annette Just tror, sejler videre derudad, men vil opfatte det som et stort tilbageskridt i det nuværende EF-samarbejde, eller kræfterne vil forsøge at lave noget andet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg føler i denne stund, at demokratiet hæn-

ger i en ganske tynd tråd, og jeg synes, at udenrigsministeren i høj grad er skyld i denne tynde tråd med de famøse udtalelser, der er fremsat her fra Folketingets talerstol. Jeg synes, at udenrigsministeren skulle gøre sig klart, hvad den Romtraktat i virkeligheden går ud på, for det forties fuldstændig. Rask og frejdigt sagde udenrigsministeren, at hvis vi ikke går med i denne union, bliver der alligevel lavet en union. Hvad er det for noget sludder at sige, når enhver ved, at Romtraktaten kræver, at der skal være enstemmighed, hvis der skal ændres i den. Jeg synes, det er lidt for galt. Det svarede nogenlunde til, at udenrigsministeren stod heroppe og sagde, at selv om også vi lavede noget grundlovsstridigt, ville det ikke betyde noget. Hvis man vil have et eller andet igennem, f.eks. afskaffe kongedømmet, eller hvad man nu kunne finde på, så kunne man også bare gøre det, selv om befolkningen sagde nej.

Jeg synes, vi skal kalde en skovl for en skovl og en spade for en spade. Der bliver ingen EF-union, hvis Danmark eller Irland, eller eventuelt begge lande, siger nej; så enkelt er det. Jeg synes også, at statsministeren kunne kommentere, at den union, der for 1 eller 2 år siden var stendød, nu lige pludselig er blevet spillelevende, for det har vi ikke fået nogen rimelig forklaring på.

Sagen er i øjeblikket, at ministrene har ganske mange grå hår i hovedet over, at stadig flere danskere er forfærdelig bange for den union, som man vil lede os ind i. Man så en udenrigsminister i tv, der var rystet over, at nejsigerne er pænt i overtal i øjeblikket, og det vil jeg så sandelig håbe de bliver ved med at være.

Jeg vil spørge, om hele situationen i de lande, der også er med i EF, hvilket vi helhjertet ønsker de fortsat skal være, ikke er den, at man f.eks. i de tyske delstater er dybt bekymret over at skulle ind i denne EF-union? Jeg tror, at rigtig mange lande vil juble den dag, det bliver et nej i Danmark til Unionen, og det bliver det. Så kan vi i nogle år køre det EF, vi kender, plus det indre marked, for vi er slet ikke modne endnu til at gå ind i en union.

Jeg kan gå op og tage en kort bemærkning på 2 minutter igen, for jeg har mange flere ting, jeg vil sige til udenrigsministeren; jeg håber, han hører rigtig godt efter.